

Golfend Nederland zal het zonder een van de grootste regelkenners moeten doen. Jarenlang was Toto Strumphler een vaste referee bij nationale en internationale toernooien. Na 35 jaar houdt hij het voor gezien.

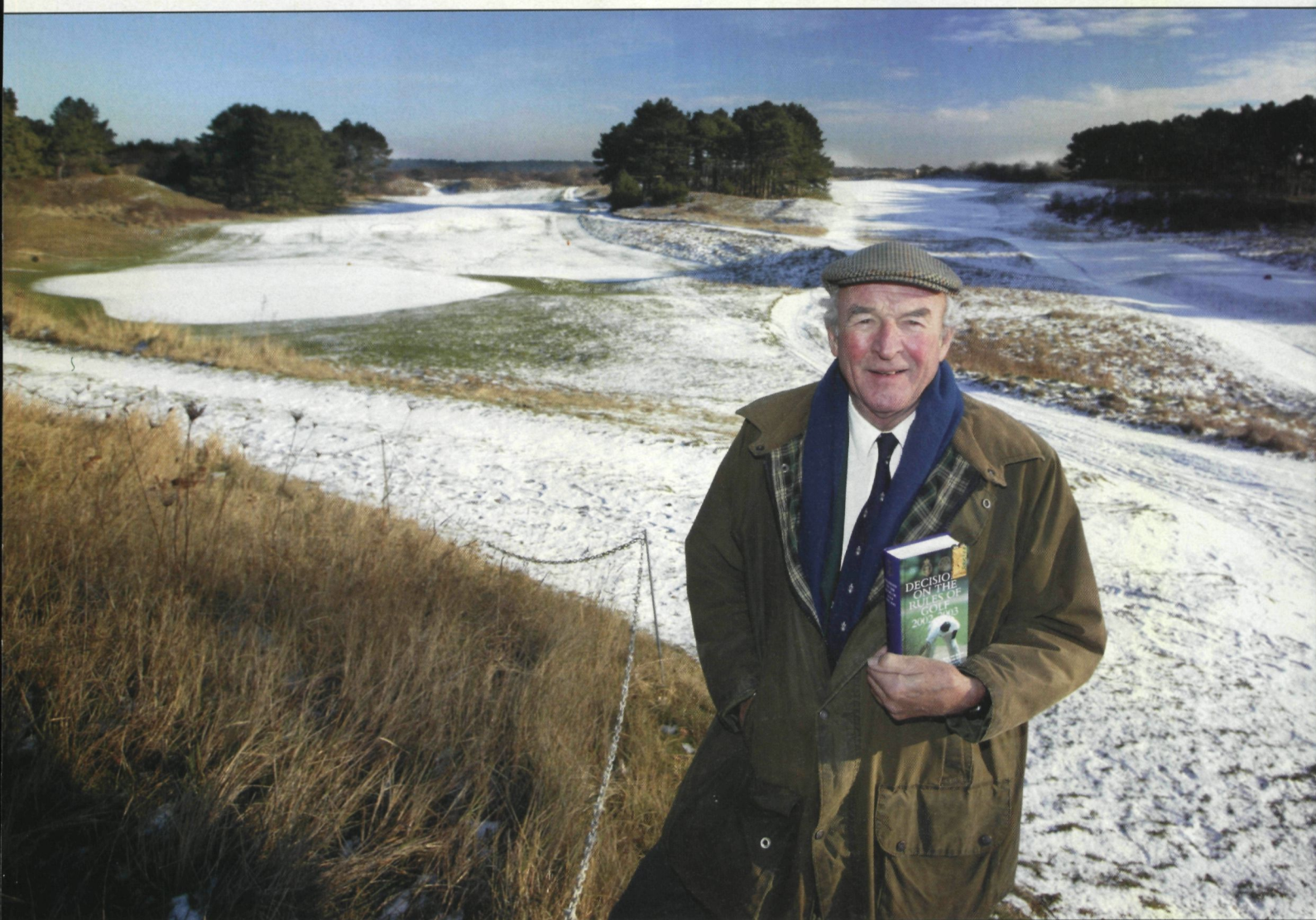
Mijn eerste kennismaking met Toto Strumphler is op een natte zaterdag in mei 1986. In de laatste ronde van het Nationaal Open op Broekpolder ontwikkelt zich tussen de spelers in de laatste flight twee keer een discussie over de toepassing van de regels. Het drietal - professional John Woof en de amateurs Rik Ruts en latere winnaar Bart Nolte - doet een beroep op de referee. Kalm, zakelijk en ook vriendelijk lost Toto Strumphler de problemen op. De spelers accepteren zonder morren zijn beslissingen. Ook voor niet-ingewijden is het duidelijk: dit moet op regelgebied een autoriteit zijn.

TOTO STRUMPHLER

Afscheid van een autoriteit

BEGINNEN

In 1986 is Toto Strumphler al achttien jaar nationaal referee. In 1968 nam wijlen Steven van Hengel hem mee naar een vergadering van de Regelcommissie van het toenmalige Nederlands Golf Comité, de voorloper van de NGF. Strumphler: 'Ik ontmoette daar een aantal in mijn ogen

veelal oudere dames en heren die een voor mij onbegrijpelijke taal spraken. Aan het einde van de bijeenkomst keek Van Hengel me aan: "Heb je nog iets te vragen?" Ik vroeg wat het verschil tussen *movable obstructions* en *loose impediments* was. "Regel 23 en 24", was het antwoord van het gezelschap. "Zoek het maar op in je regelboekje. Nog iets anders? Zo niet, dan ben je nu referee. Welkom en veel succes".

Een referee kan nu een beroep doen op geruisloze buggy's. Hij of zij staat via van oortelefoontjes voorziene portofoons in contact met collega's en de wedstrijdleiding. Moet er een ruling worden gegeven, dan is de referee binnen een paar minuten op de 'plaats des onheils'.

Toto Strumphler: 'Dat was in mijn begindagen wel anders. Je deed alles lopend. Een referee stond bij een blauwe vlag te wachten tot hij een ruling moest geven. Na twee uur werd je afgelost en na een kopje koffie ging je naar een nieuwe post.'

Zijn eerste Dutch Open was in 1976, zijn laatste in 1998. 'In '76 was het kampioenschap op de Kennemer, mijn homecourse', zegt hij. 'Dat was in de tijd dat er nauwelijks publiek kwam. Weinig mensen hebben dus Severiano Ballesteros zijn eerste toernooi van de Europese Tour zien winnen.'

In 1998 was - op Hilversum - Stephen Leaney de winnaar.

Meer dan zestigduizend toeschouwers bevolkten dat jaar gedurende vier dagen de baan.

Drie Dutch Opens miste Toto Strumphler - vrijwillig. 'In 1983 werd ik drie keer op één dag door een andere referee *overruled*. Destijds hadden de spelers recht op een *second opinion*. Die 'tweede' ruling werd gedaan door een vaste referee van de PGA European Tour. Deze officials waren dus in dienst van de spelers. De pro's werden dan ook dikwijls in het gelijk gesteld. Ik vond dat ik op mijn "eigen" Kennemer ten onrechte voor joker werd gezet en daar had ik geen zin in.' Toernooi-directeur Andy McFee van de PGA European Tour zag me tijdens het Open van 1987 op Hilversum. Hij sprak me aan en vroeg of ik toch niet weer referee wilde zijn. De regels waren aangepast. Referees konden wél advies vragen, maar de spelers konden geen verzoek meer doen om een *second opinion*. Daar kon ik mee leven.'

GESTE

Dit voorval kenmerkt Strumphler. Golf mag dan soms een *funny game* zijn, met de Regels valt niet te spotten. Maar ook niet met zijn integriteit.

Vanaf het eerste moment heeft hij zijn taak serieus opgevat. 'Een referee moet weten wat hij doet', zegt Strumphler. 'De spelers moeten je zien, maar je mag geen deel uitmaken van het spel. Dat je een gedegen regelkenis moet hebben, spreekt vanzelf. Je moet je als referee realiseren dat jouw ruling dikwijls nog jaren in het geheugen van de betrokkene kan blijven hangen.'

'Vorbereiding, daar gaat het om. Tot en met het seizoen 2001 ben ik referee geweest tijdens de wedstrijden van de PGA Holland. Ik ging ruim voor het toernooi naar de baan om alles goed te bekijken. Je dient er rekening mee te houden dat ook het onmogelijke kan gebeuren. Als je alle belangrijke zaken met de manager van de club en met de greenkeepers doorspreekt, weet je zeker dat het aan de voorbereiding niet kan liggen.'

'Tijdens een European Open op het Engelse St Mellion heb ik me voor het toernooi aan de greenkeepers voorgesteld. Dat vonden ze kennelijk heel bijzonder, want de eigenaar van de baan kwam naar me toe om voor die geste te bedanken. Maar het is toch gewoon dat je je voorstelt aan de mensen waar ook jij tijdens een toernooi mee te maken hebt?'

HUMOR

Héél vroeg op de baan aanwezig zijn, was ook een eigenschap van Toto Strumphler.

Geen wonder dus dat hij de eerste was die een paar dagen voor aanvang van het

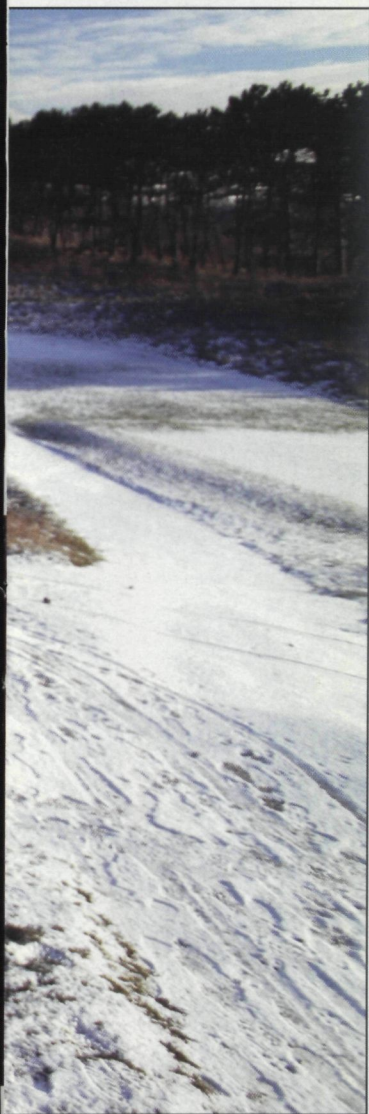
Dunhill Brits Masters op Woburn zag dat de fairway van achttien was beschreven met de tekst HAY IS GAY. Hay staat voor Alex Hay, commentator bij de BBC, maar in die jaren ook de directeur van Woburn.

'Die woorden waren met een bijtende vloeistof in het gras gebrand', herinnert Strumphler zich nog levendig. 'Met een speciaal soort groene verf is geprobeerd de tekst over te schilderen. Maar dat lukte niet. Uiteindelijk is de strook gras van twintig meter helemaal 'weggebrand'. Hay was natuurlijk niet blij, maar had humor genoeg om op te merken dat hij 'misschien een ass was, maar bepaald niet gay'.'

Humor. Strumphler begint al te lachen als de naam van de helaas te vroeg overleden Keith Williams valt. De Brit was jarenlang een van de vaste topreferees van de PGA European Tour.

Toto Strumphler: 'Tijdens een Open op Hilversum werd ik door Keith opgeroepen voor een *'ruling at the fourth hole'*. Williams had trek in koffie en nam me zo mee naar de uitspanning bij de tee van de vierde. 's Middags herhaalde zich deze procedure en werd een uitsmijter gegeten. Aan het einde van de dag was er wéér een *ruling at the fourth* en daar waren ook toernooidirecteur Andy McFee en [organisator] Robbie van Erven Dorens bij nodig. McFee kwam samen met Robbie verbaasd aanrijden, vroeg aan Williams wat er in hemelsnaam aan de hand was en kreeg als antwoord dat hij en ik trek in een pilsje hadden en dat McFee dat maar moest betalen...'

'Je moet je als referee realiseren dat jouw ruling dikwijls nog jaren in het geheugen van de betrokkene kan blijven hangen'

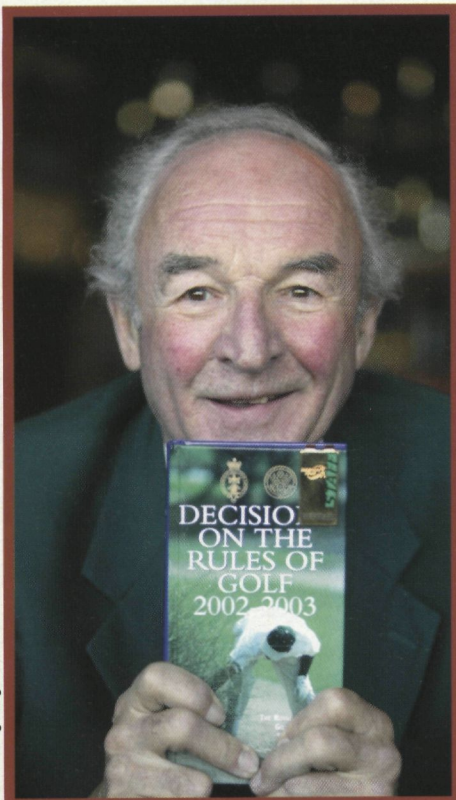

Foto: Leo Vogelhang

'Een referee**moet weten wat****hij doet.****De spelers****moeten je zien,****maar je mag****geen deel****uitmaken van****het spel'**

Vijfendertig jaar lang was
Toto Strumphler actief als
referee.

'De volgende dag werd ik door een andere referee aangesproken. Hij wilde graag weten wat voor soort rulings er steeds op vier moesten worden gegeven. Uiteindelijk is 'ruling at the fourth' een gevleugelde uitdrukking geworden die elk jaar op Hilversum en op andere toernooien van de Tour door Keith Williams uit de kast werd gehaald.'

ENTHOUSIAST

In zijn golfcarrière was Toto Strumphler meer dan referee. Na het overlijden in 1985 van golfhistoricus Steven van Hengel nam hij diens taak over als 'bewaker' van diens verzameling én die van de voormalige hoofdredacteur van het Maandblad Golf, Brongers.

De Stichting Early Golf / Steven van Hengel is in feite blijven bestaan dankzij Strumphlers inspanningen. Na jarenlang op de zolder van een Amersfoorts museum te zijn opgeslagen, kwam de collectie uiteindelijk in het Nederlands Sportmuseum in Lelystad terecht.

Van 1982 tot en met 1989 was Toto Strumphler bestuurslid van de NGF en daarna was hij vele, vele seizoenen ook voorzitter van de Wedstrijdcommissie.

De laatste keer dat ik de man uit Aerdenhout in actie zag, was in oktober 2001 op de Old Course van St Andrews. Het was koud en nat op de laatste dag van het Dunhill Links Championship. Tussen hole zes en dertien had Strumphler nauwelijks beschutting van de duindoorns waartussen hij zijn buggy had geparkeerd. Desondanks ontging hem niets. Ook die journalist aan de overkant van de fairway niet. Even enthousiast als altijd stak hij zijn hand op. Alleen al dat gebaar zal ik missen.

CALLAWAY
Great Big Bertha II

De Great Big Bertha Titanium driver, wie is er niet groot mee geworden zouden we bijna zeggen. De club staat volgens Callaway te boek als de best verkochte titanium driver in de geschiedenis. Het was dan ook groot nieuws toen Callaway Golf de opvolger introduceerde: Great Big Bertha II. Uitgangspunt van de nieuwe driver was de 'oude' Great Big Bertha. Vervolgens heeft Callaway er alle in de loop der jaren opgedane kennis over titanium drivers op losgelaten. Het resultaat is een prachtig ogende driver die nog vergevingsgezinder is bij minder zuiver geraakte ballen dan zijn voorganger. De prijs van de Callaway Great Big Bertha II is € 549,-.

Verkoopinformatie: (020) 654 52 72

Kijk ook op www.callawaygolf.com

